

Razmišljanja o Srebreničkom Masakru

By [Edward S. Herman](#)

Global Research, April 16, 2012

[Istorijski Projekat Srebrenica](#) 16 April 2012

(Ово је превод видео обраћања професора Едварда Хермана српској јавности на округлом столу[1] у Руском дому у Београду 5. априла 2012. поводом промоције у Србији студије “Сребренички масакр: контекст, докази, политика” коју је проф. Херман приредио. Округли сто је организовала холандска невладина организација „Историјски пројекат Сребреница”. Овај превод професорових речи присутнима је прочитао истакнути филмски редитељ Борис Малагурски, аутор запаженог документарног филма „Тежина ланаца”.)

Има поприличан број чудних ствари, да не кажемо правих чуда, које су везане за масакр у Сребреници а које бих желео овде да истакнем. Пре свега, чињеница да су бошњачке вође, председник Алија Изетбеговић и министар иностраних послова Мохамед Сафирбеј, тај масакр предвидели унапред. Они су руководство западних земаља упозоравали да геноцид само што се није догодио на неколико дана пре него што су српске снаге ушле у Сребреницу. Још једна чудна ствар је повлачење муслиманске 28 дивизије из Сребренице и њихово избегавање да пружи било какав отпор малобројним српским снагама које су наступале према граду. Бегство те војске, и са њом многих престрашених цивила, кроз минска поља и целим путем сударе са војском босанских Срба учинило је неизбежним тешке губитке у редовима Муслимана. То је генерал Армије БиХ Енвер Хаџихасановић потврдио када је рекао да је током тог бегства укупно 2,628 војника 28 дивизије било убијено. Још једна необична ствар у вези са тврдњама које се износе је то да ни медији ни Трибунал не помињу те борбене губитке, нити им придају икакав значај, када процењују колико је особа могло бити стрељано. Од самог почетка тврди се да цифра од 8,000 представља жртве стрељања. Борбени губици су једноставно нестали из прорачуна.

Трибунал их је избрисао тако што је закључио да „се не може да одбацити могућност да се извесан проценат тела која се налазе у гробницама односи на особе које су погинуле у борбеним дејствима.” Али било би подједнако исправно да је Трибунал рекао, обрнуто, да не може да одбаци могућност да су неки од тих појединаца били стрељани. На основу таквог закључка, Трибунал је могао да наложи подробније испитивање посмртних остатака да би се утврдило колико је било у свакој од ових категорија. Хашки трибунал је такође увећао цифру стрељаних и тако што је своје закључке базирао на предпоставци да се у неотвореним гробницама налази сличан број тела као у онима где су већ извршене ексхумације, па се и на тај начин примикао унапред зацртаној цифри.

Још једна чудна ствар, која се заправо граничи са чудом, је начин како се цифра од 8,000 сво време одржала без измена. Та цифра је лансирана дуго пре него што су били изнети икакви озбиљни докази о томе колики би укупни губици могли бити. Али

на тој бројци се инсистира до данашњег дана, упркос томе што они који је заговарају имају огромне тешкоће да у вези са тиме изнесу убедљиву доказну грађу. У већини случајева, када се ради о катастрофалним ситуацијама, исто је као на пример када је реч о 11-ом септембру, када је процена жртва на почетку са око 6,900 на крају пала на 2,700. Али када је Сребреница у питању, ту промене нема. Аутопсијски извештаји које је сачинио Хашки трибунал између 1996. и 2002. године садрже доказе о постојању само 1,923 мртве особе, међу којима многи су очигледно погинули у борбеним десјтвима. Недавно, Међународна комисија за нестале особе (ICMP) изашла је са тврдњом да је открила преко 6,500 тела које показују ДНК везу са популацијом Сребренице. Али на суђењима ти докази нису били стављени на располагање одбрани, а поред тога ДНК докази не могу да разликују смрт која је настала током борбених дејстава од смрти проузроковане стрељањем, нити могу да утврде време и место смрти.

Наравно, ту су и сведоци. Најважнији међу њима је Дражен Ердемовић, који је сведочио на свим важним суђењима и који је за то добио уточиште од Трибунала и његових НАТО спонзора. Он је плаћеник хрватског порекла, и са својом малом групом убица био је на одсуству из војске босанских Срба у време када су за награду у злату наводно стрељали око 1,200 заробљених босанских Муслимана. Ердемовићева прича стоји на стакленим ногама, пуна је противуречности, није потврђена материјалним доказима пронађеним на месту стрељања, а то што он тврди да је било учињено противно је интересима босанских Срба. Али видевши његову спремност да их у ово дело умеша, НАТО и Хашки трибунал су га оберучке прихватили. Поред њега у убиствима је учествовало још шест особа, али Трибунал никада није позвао ни једнога од њих да се о тим догађајима изјасни, и Милошевић је био једини који је имао прилику да Ердемовића мање више темељно унакрсно испита. Чињеницу да је његов исказ лажан и да је Трибунал саучесник у коришћењу лажног сведока доказао је Жерминал Чивиков у својој књизи, „Сребреница: крунски сведок”. [2] То исто се доказује и у књизи чији сам ја уредник, „Масакр у Сребреници: докази, контекст, политика”. [3]

Западни медији су потпуно онемогућили упознавање шире јавности са доказима које садржи ова књига. Ти медији су саставни део пропагандног система који је „масакр у Сребреници” претворио у заштићену зону чије наводне истине служе интересима Запада и других република уништене Југославије. „Масакр” се претворио у политички тријумф за босанске Муслимане, за Хрвате (које је у то време делило само месец дана од отпочињања етничког чишћења Крајине), и за Сједињене Државе, које су онда могле да правдају свој непосредни напад на Србију, изградњу огромне војне базе на Косову, као и да предузимају „мисије спасавања” и „хуманитарне интервенције” широм света.

□

[1] Округли сто у Руском дому био је снимљен и можете га гледати кликом на следећи линк:

<http://www.youtube.com/watch?v=DPGT97YwglI>

[2] Цео текст књиге можете преузети на:

<http://www.srebrenica-project.com/sr/DOWNLOAD/Masakr%20u%20Srebrenici%20SRB.pdf>

[3] Цео текст књиге „Масакр у Сребреници” можете преузети на:

The original source of this article is [Istorijski Projekat Srebrenica](#)
Copyright © [Edward S. Herman](#), [Istorijski Projekat Srebrenica](#), 2012

[Comment on Global Research Articles on our Facebook page](#)

[Become a Member of Global Research](#)

Articles by: [Edward S. Herman](#)

Disclaimer: The contents of this article are of sole responsibility of the author(s). The Centre for Research on Globalization will not be responsible for any inaccurate or incorrect statement in this article. The Centre of Research on Globalization grants permission to cross-post Global Research articles on community internet sites as long the source and copyright are acknowledged together with a hyperlink to the original Global Research article. For publication of Global Research articles in print or other forms including commercial internet sites, contact: publications@globalresearch.ca
www.globalresearch.ca contains copyrighted material the use of which has not always been specifically authorized by the copyright owner. We are making such material available to our readers under the provisions of "fair use" in an effort to advance a better understanding of political, economic and social issues. The material on this site is distributed without profit to those who have expressed a prior interest in receiving it for research and educational purposes. If you wish to use copyrighted material for purposes other than "fair use" you must request permission from the copyright owner.

For media inquiries: publications@globalresearch.ca